

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 3T/173/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010861
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kollár
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714010861.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.06.2015 v konaní pred samosudcom JUDr. Martinom Kollárom v trestnej veci obžalovaného H. F. stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zákona takto

rozhodol:

Obžalovaný H. F. Á. D. B. X. I. M., nar. XX.XX.XXXX Q. N. P., S. W. W., Q. Č.. XX, F. W. F. XX, W., zamestnaného v spoločnosti VIP-PFLEGE s.r.o., preto

je vinný

že

aj napriek tomu, že mu bola rozsudkom sudcu Okresného súdu vo Zvolene č.k. 6C 165/97-16 zo dňa 17.11.1997, právoplatným dňa 08.12.1997 a vykonateľným dňa 16.12.1997 uložená povinnosť prispievať na výživu mal. F. F., A.. XX.XX.XXXX sumou vo výške 1 000,- Sk (33,19 €) splatnou vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky dieťaťa G. F., S..Č.. O., A.. XX.XX.XXXX, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, si túto svoju zákonnú povinnosť v mieste trvalého bydliska oprávnenej, okres Zvolen a na iných miestach v období od 01.09.2000 do 10.06.2015 (vyjmúc obdobie od 30.11.2009 do 20.12.2010 a od 30.05.2012 do 06.06.2013, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, kde pri nástupe vyživovaciu povinnosť nahlásil), riadne a včas neplnil, keď za rok 2008 zaplatil na výživné len sumu 53,11 €, za rok 2009 celkovo sumu 140,- €, za rok 2011 sumu 35,- €, za rok 2012 sumu 140,- €, za rok 2013 sumu 30,- € a za rok 2014 sumu 100,- €, pričom počas tohto obdobia bol zamestnaný vo viacerých spoločnostiach, kde mal pravidelný príjem z pracovnej činnosti, v období od 28.01.2009 do 14.08.2009 bol evidovaný ako nezamestnaný, odkiaľ bol vyradený pre nespoluprácu, následne bol evidovaný ako nezamestnaný v období od 23.12.2010 do 17.04.2011, pričom nebol poberateľom pomoci v hmotnej núdzi ani dávok a príspevkov k nej, čím týmto konaním spôsobil dlh na výživnom voči oprávnenému F. F., A.. XX.XX.XXXX, S. W. N., U.. Š. XXX/XX za obdobie od 01.09.2000 do 15.12.2011 (vyjmúc obdobie od 30.11.2009 do 20.12.2010) a od 16.12.2011 do 10.06.2015 (vyjmúc obdobie od 30.05.2012 do 06.06.2013) vo výške 3.840,82 €,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zákona.

Zato sa odsudzuje

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 18 /osemnásť/ mesiacov, výkon ktorého sa mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zákona podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 36 /tridsaťšesť/ mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť - príkaz zaplatiť dlžné výživné v skúšobnej dobe.

O d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný H. F. na hlavnom pojednávaní dňa 13.04.2015 uviedol, že skutkové okolnosti v obžalobe sa zakladajú na pravde s tým, že by bol výživné platil, keby nebol prišiel o byt asi v roku 2003. Mal voči kamarátovi dlh vo výške 300.000,- Sk na dobu jedného roka. Pôžička bola ručená bytom, v ktorom býval. Obžalovaný potom s novou rodinou šiel do podnájmu. Výška nájmu dosiahla 425 eur. V tom čase zarábal 400-430 eur. Pokiaľ aj bol zamestnaný, tak peniaze zo zamestnania pokryli nájomné s bývaním. Obžalovaný posielal peniaze v jednotlivých rokoch 2009-2015. Predložil o tom súdu aj poštové poukážky za rok 2009 na sumu 5x 35 eur, za rok 2010 sumu 4x 35 eur a 1x 20 eur, za rok 2011 sumu 35 eur a za rok 2012 sumu 6x 35 eur, za rok 2013 3x 10 eur a z výkonu trestu 3x 33,19 eur, za rok 2014 12x 10 eur a za rok 2015 3x 70 eur a 1x 10 eur. Je pravdou, že počas žalovaného obdobia bol dva krát vo výkone trestu. Nad rámec vyživovacej povinnosti neprispieval žiadnou sumou, pretože s matkou dieťaťa sa nepohodli. Nekupoval mu darčeky k meninám a narodeninám. V roku 2008 bol u neho tri mesiace. Približne mesiac až mesiac až pol na prelome rokov 2008-2009 bol u neho syn na požiadanie jeho matky. Syn mal v Bratislave dokončiť školu, lebo mal nejaké problémy v škole vo Zvolene.

Matka dieťaťa G. O. uviedla, že podľa nej suma dlžného výživného 3.854,26 eur ku dňu podania obžaloby môže byť reálna. Pokiaľ sa týka platieb za rok 2009-2010, ktoré sa na jej meno, tieto boli poukázané. Pokiaľ sa týka platby z 01.03.2010 na meno syna, toto uznať nemôže, pretože to nebolo na výživné. Podľa nej by sa suma 20 eur z marca 2010 nemala uznať ako výživné.

Keďže vtedy maloletý syn F. F. nadobudol medzičasom plnoletosť, súd z jeho výpovede zistil, že pokiaľ je v obžalobe uvádzaná suma výživného na jeho osobu 460,18 eur ku dňu podania obžaloby, táto suma môže byť reálna. Pokiaľ sa týka platby z 01.03.2010 na sumu 20 eur, podľa neho by to malo byť výživné. Pokiaľ sa týka platieb za roky 2011-2015, okrem poslednej platby z 10.04.2015, prišli mu všetky a to aj pokiaľ sa týka poslania peňazí z výkonu trestu. Posledná platba ešte neprišla, ale predpokladá, že príde. V súčasnej dobe stále pokračuje v štúdiu. Svedok poukázal na to, že jeho otec - obžalovaný odmietol dedičstvo po svojom otcovi, pričom zo zdedeného majetku mohol zabezpečiť plnenie pohľadávky na výživnom. Jednalo sa o skutočnosť, že sa obžalovaný vzdal svojho podielu v prospech svojej matky. Pokiaľ sa vyjadroval prípisom zo dňa 22.01.2015 tak došlo k uzavretiu zmluvy o poskytnutí pohľadávky medzi ním a jeho mamou s tým, že mu bola postúpená jej pohľadávka na výživnom vo výške 3.854,26 eur.

Obžalovaný okrem nepopierania skutku je usvedčovaný aj listinnými dôkazmi, ktoré boli oboznámené postupom podľa § 269 Tr. poriadku :

- rozsudok OS Zvolen č.k. 6C 185/1997 z čl. 48-51
- potvrdenie školy z čl. 52-53
- rodný list z čl. 54
- rozpis platieb výživného z čl. 57-65
- správy a RT z čl. 67-120, 139-141.

Z týchto dôkazov vyplýva, že obžalovaný bol v rokoch 2009-2010 a 2012-2013 vo výkone trestu, kde riadne nahlásil svoju vyživovaciu povinnosť a preto toto obdobie nepokrýva skutok. Obžalovaný počas tohto obdobia bol zamestnaný vo viacerých spoločnostiach, kde mal pravidelný príjem z pracovnej činnosti, v období od 28.01.2009 do 14.08.2009 bol evidovaný ako nezamestnaný, odkiaľ bol vyradený pre nespoluprácu, následne bol evidovaný ako nezamestnaný v období od 23.12.2010 do 17.04.2011, pričom nebol poberateľom pomoci v hmotnej núdzi ani dávok a príspevkov k nej.

Na základe týchto skutočností súd kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zákona, keďže najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný si neplnil vyživovaciu povinnosť ani po podaní obžaloby, súd musel upraviť skutkovú vetu rozsudku a určiť obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti od 01.09.2000 do dňa rozhodnutia súdu, t. j. 10.06.2015 a tým pádom aj upraviť výšku dlžného výživného a to dopočítaním celkovo 5 splátok bežného výživného od podania obžaloby do rozhodnutia súdu po 33,19 eur, teda spolu 165,95 eur na výslednú sumu 4.480,39 eur. Z tejto sumy boli postupne odpočítavané sumy, ktoré boli predložené nad rámec skutkovej vety rozsudku, to znamená za rok 2009 vo výške 35,- eur, za rok 2010 vo výške 160,- eur, za rok 2012 vo výške 70,- eur, za rok 2013 vo výške 99,57 eur, za rok 2014 vo výške 20,- eur, za rok 2015 vo výške 255,- eur, teda na výslednú sumu vo výške 3.840,82 eur, týkajúcu sa syna Patrika Pálescha, keďže tento deklaroval prechod zameškaného výživného týkajúceho sa obdobia počas jeho maloletosti na seba zo strany matky.

Obžalovaný H. F. bol doposiaľ 5 krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom OS Bratislava 4 3T 67/2012 zo dňa 06.06.2013, kedy mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu k rozsudku OS Bratislava 5 2TR 63/2012 zo dňa 03.05.2012, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený na skúšobnú dobu od 06.06.2013 do 06.06.2015.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu riadil sa ustanoveniami § 34 Tr. zákona. Spoločenská nebezpečnosť konania obžalovaného spočíva v tom, že tento narušil právom chránený záujem štátu a spoločnosti na riadnom plnení vyživovacej povinnosti voči maloletému dieťaťu. Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to doznanie sa ku skutku a jednu priťažujúcu okolnosť a to odsúdenie v minulosti. S prihliadnutím na výšku zameškaného výživného, skutočnosť, že skutok bol dokonaný po uplynutí skúšobnej doby podmiennečného prepustenia v konaní OS Bratislava 5 2T 63/2012, súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov so súčasným uložením povinnosti zaplatiť zameškané výživné počas plynutia skúšobnej doby. Zároveň treba dodať, že obžalovaný preukazoval snahu sa zamestnať aj dohodou o pracovnej činnosti (čl. 159) a z tohto príjmu splácať zameškané výživné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní odo dňa jeho oznámenia, cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Oznámením rozsudku je aj jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku).